

Sigorta yönetimi bu noktada, hekimin kurum ile yaptığı sözleşmenin hangi nitelikte uygulandığını denetler, gerekli görüyorsa sözleşmeyi fesheder.

Bölge sağlık sigortası yönetimi, satın aldığı birinci basamak hizmetin ihtiyacı olan ikinci ve üçüncü basamak tanı, tedavi ve rehabilitasyon hizmetlerini bölgenin çeşitli kamu ve özel sağlık kuruluşlarından satın alır.

Bölge sağlık sigorta yönetimi, bölgesindeki sağlık kuruluşlarında çeşitli sözleşmelerle satın aldığı tüm hizmetlerin nitelik nicelik ve fayda-maliyet yönlerinde analiz eder ve sürekli olarak denetler. Hizmetin denetlenmesi sağlık sigortacılığı faaliyetinde kritik döneme sahiptir.

6- BÖLGE SAĞLIK KURULUŞLARININ YÖNETİMİ:

Bu yönetimin esas görevi, bölgenin SSK mülkiyetindeki sağlık kuruluşlarında bulunan sağlık insan gücü ve altyapı birikimini ve kapasitesini en verimli şekilde değerlendirmektir.

Bölgesindeki SSK dispanser ve hastanelerini tam kapasite ile çalıştırmayı hedefler.

Bu kuruluşlardaki kapasiteyi değerlendirmek ve verimi arttırmak için aşağıdaki noktalara dikkat eder:

- 1- SSK sağlık kurumlarında gerek SSK sağlık sigortasına gerek diğer tüzel ve özel kişilere sağlık hizmeti satar.
- 2- SSK sağlık kurumlarındaki idari-mali yönetim ve tıbbi yönetimi birbirlerinden ayırır. Sağlık kurumunun idari-mali yöneticilerini tesbit eder ve faaliyetlerini denetler.
- 3- SSK sağlık kuruluşlarındaki bugün varolan başhekimlik makamını yürürlükten kaldırır ve sağlık kurumundaki tüm idari-mali-tıbbi yetkilerin tek kişide toplanmasına son verir.
- 4- SSK sağlık kurumlarının tıbbi yönetimi, o kurumda çalışan hekimlerin seçim ile oluşturduğu hastane-dispanser tıbbi kurul tarafından yürütülür.
- 5- Tüm SSK sağlık kuruluşlarında çalışan personel kategorileri ile yönetim arasında her iki tarafın hak ve görevlerini ifade eden anlaşmalar, toplu sözleşme yönetimi ile tesbit edilir. Ayrıca işverenin ve çalışanların kişisel ek sözleşme yapma hakları mevcuttur.
- 6- Yapılan ek sözleşmelerde, sağlık kuruluşunda özel hasta tanı ve tedavisi yapabilme, tam gün veya yarım gün çalışma, yalnızca spesifik sağlık hizmetleri verme, v.b. konularındaki hak ve görevler kişisel sözleşmelerde tesbit edilir.

Sendikalaşma üzerine

Op. Dr. Enver SEÇİNTİ*

Çağdaş demokratik toplumun başta gelen belirleyici özelliği tüm yurttaşların özgürce örgütlenme hakkına sahip olmalarıdır.

Ekonomik koşulların iyileştirilmesi, çalışma güvenliğinin sağlanması, çalışma ortamının olumlaştırılması, çalışanların örgütlü mücadelesinden geçer. Çağdaş örgütlenme, çalışanların grevli-toplu sözleşmeli sendikalaşmasıdır.

Tüm bağımlı çalışanların, herhangi bir ayırım yapılmaksızın sendika özgürlüğünden yararlanmaları, örgütlenme hakkının doğal sonucudur.

Ülkemizde kamu kesiminde çalışanların önemli bir bölümünün memur statüsünde bulunmaları gerekçe gösterilerek sendikal hak ve özgürlüklerden yoksun bırakılmış olmaları, yıllardır süregelen önemli bir eksikliklerdir. Demokrasiyi seçim sandığından ibaret değil; tüm kurum ve kurullarıyla bir bütün olarak gören bizlere göre bu durum, içinde yaşadığımız çağın gerçekleri karşısında tam anlamıyla bir "demokrasi ayıbı"dır.

Günümüz dünyasında, sendika hakkından yoksun bir memur grubunu, değil dahil olmaya çalıştığımız Avrupa Uluslar Topluluğu içinde, Asya'da veya Afrika'da bile bulmak olanaksızlaşmaktadır.

Uluslararası kuruluşların temel hak saydığı sendikalaşmayla ilgili kararlar imza koyan ülkemiz, ne yazık ki kamu çalışanlarına sendikal örgütlenme hakkını tanımayan tek Avrupa ülkesidir. Ülkemizi ve tüm kamu çalışanlarını bu utanç verici durumdan kurtarmak, sendikasızsız kamu çalışanlarının tümünü emir kulu durumunda bulunuyor olmaktan uzaklaştırmak yine biz kamu çalışanlarının başaması gereken bir iştir. Kamu çalışanlarını eşit, özgür ve uygar birer yurttaş olmanın gereklerine kavuşturmak savaşımında, sendikal hak ve özgürlüklere hayat kazandırılması bizlere düşen ve mutlaka yerine getirilmesi gereken bir tarihsel ödev olarak belirmiştir.

Bir tarihsel fırsat olarak 1982 Anayasa'sının genelde taşıdığı yasakçı ve otoriter özelliklere karşın memurların sendika hakkını yasaklayıcı herhangi bir hükmü öngörmemiş olması, özenle değerlendirilmesi gereken bir durumdur.

Üstelik, yürürlükteki bu Anayasa, devletin şeklini "demokratik sosyal hukuk devleti" olarak belirlemekle tüm yurttaşlar açısından sendika özgürlüğünü vazgeçilmez bir hak konumuna kavuşturmuştur. Bir kısım yurttaşlarını "memur" oldukları için sendika hakkının kapsamı dışında bırakan bir "demokratik sosyal hukuk devlet" elbette ki düşünülemez.

Kaldı ki Anayasa'nın 90. maddesi gereğince, usulüne uygun olarak yasama organınca onaylanmış pek çok uluslararası sözleşme ve anlaşma, memurların da sendika hakkını tanımakta olduğundan bu hak, iç hukukumuzun reddedilmez ve geçerli bir unsuru olma niteliğini kazanmıştır.

İşaret ettiğimiz tarihsel gereklilikler ve demokrasiye layık olabilme açısından taşıdığımız sorumluluklar çerçevesinde, mevcut yasal ve anlaşma olanaklardan sonuna kadar yararlanılmasına çalışmamız yalnızca bir hak değil, mutlaka yerine getirmemiz gereken bir ödevdir.

Bu nedenledir ki; memur statüsünde çalışan biz hekimler adına başlatılan sendikalaşma çalışmalarına katılmayı ve sendikamız "Genel Sağlık-İş Sendikası"na üye olmayı tartışmasız bir hak olarak gömenin ötesinde ülkemizi demokratik ve uygar bir düzeye kavuşturma savaşımının kaçınılmaz bir gereği olarak kabul ediyoruz.

* Adana Tabip Odası.